

for børn og unge-udvalget finder tilsvarende anvendelse under sagens behandling i Ankestyrelsen.

Til § 121

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 129. Efter bestemmelsen kan Ankestyrelsens afgørelser efter forslaget § 120 kræves forelagt for landsretten. Med hensyn til, hvem der er berettiget til at indbringe sagen for retten, henvises til bemærkningerne til forslaget § 120.

Efter forslaget stk. 2 kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis Ankestyrelsen på ny har behandlet sagen, dvs. at den administrative rekurs skal være udnyttet. Der er således ikke mulighed for at få foretaget fornyet domstolsprøvelse på uændret grundlag.

Til § 122

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 130. Bestemmelsen fastsætter i stk. 1, at landsretten ved disse sagers behandling skal tiltrædes af en dommer, der er sagkyndig i børneforsorg og en dommer, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi.

Forslagets stk. 2 angiver de regler i retsplejeloven, efter hvilke sagerne skal behandles.

Efter stk. 3 er såvel forældremyndighedens indehaver som den unge, der er fyldt 15 år, parter i sagen. Dette gælder også i de tilfælde, hvor den pågældende ikke selv har krævet sagen forelagt for landsretten. Ankestyrelsen, hvis afgørelse indbringes for retten, vil ligeledes være part i sagen. Dette følger imidlertid af retsplejelovens § 470, stk. 1. I det omfang, der er tillagt plejeforældre og den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, en klageret, vil disse være parter i sagen i det omfang, de har indbragt sagen for retten.

Efter retsplejelovens § 32, stk. 1, kan et barn under 18 år kun med rettens tilladelse overvære retsmøderne. Da det antages, at parter, der optræder på egen hånd, har ret til at overvære retsmøderne, uanset bestemmelsen i retsplejelovens § 32, stk. 1, vil den unge, der er fyldt 15 år, i kraft af sin partsstatus få ret til at overvære retsmøderne.

Efter forslaget stk. 4 er der adgang for retten til at bestemme, at retsmøderne skal behandles for lukkede døre, og stk. 5 indeholder regler, der skal sikre sagens parter beskyttelse mod offentliggørelse af deres identitet.

Stk. 6 fastsætter, at dommernes navne ikke angives ved afgivelse af dissens. Det er således forudsat, at der kan gives oplysning om dissens.

Til § 123

Bestemmelsen, der svarer til bistandslovens § 131, fastsætter, at landsrettens afgørelse ikke kan indbringes for Højesteret. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke eller kære af landsrettens afgørelse, hvis sagen er af principiel karakter.

Til § 124

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 132. Bestemmelsen indeholder de nærmere regler om beskikkelse af og kravene til de dommere, der tiltræder landsretten, jf. forslaget § 122. Bestemmelsen i stk. 4, 1. pkt., er ikke til hinder for, at præsidenten for vedkommende landsret delegerer udtagelsen af beskikkede dommere for den enkelte sag til retsformanden i den afdeling, der skal behandle sagen.

Til kapitel 26

Refusion og finansiering

Til § 125

Bestemmelsen afløser bistandslovens § 11.

Forslaget viderefører principperne i bistandslovens § 11, stk. 1, nr. 1, om, at en tidligere opholdskommune er forpligtet til at refundere opholdskommunens andel af udgifterne. Betingelserne for, at der skal ske refusion, er som hidtil, at den tidligere opholdskommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i kommunen. Det gælder i tilfælde, hvor personen får ophold i et botilbud efter forslaget §§ 89-92, eller hvis et barn eller en ung får ophold i anbringelsessteder for børn og unge efter forslaget §§ 47 og 49. Desuden gælder det personer, der får hjælp til dækning af udgifter til hjælpeordninger efter § 75.

Kommunale botilbud, der er beregnet til længerevarende ophold, forudsættes reguleret fuldt ud efter Boligministeriets lovgivning, jf. bemærkningerne til § 89. Eventuelle behov for mellemkommunal betaling i forbindelse med botilbud med kommunal anvisningsret oprettet efter Boligministeriets lovgivning forudsættes løst ved aftale, jf. bemærkningerne nedenfor til stk. 3.

Det gælder desuden i tilfælde, hvor en person får ophold i boliger, oprettet af eller efter aftale med amtskommunen efter lov om almene boliger m.v. § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2.

Bistandslovens § 11, stk. 1, nr. 2, (den såkaldte institutionsbeskyttelsesregel) er udeladt. Begrundelsen for at foreslå, at bestemmelsen udgår er, at der for så vidt angår aftjening af værnepligt og indlæggelse på hospital ikke længere skønnes at være behov for en